

Серце — скинія святині...

Гафіз

Серце — скинія святині: для любові тихий храм.
Очі — дзеркало, щоб любо відбивалася ти там.
Я забув і сьогосвітнє, й тогосвітнєє життя:
Ти — єдина в мене пані, сам в ярмо хилюся я.
Та чи зважусь я ступнути на поріг твоїх палат,
Де й зефір не сміє віять, а побожно йде назад?!
Як колись було Меджнуну, так мені воно тепер...
Вік минає — все вмирає, цей — живе, а той помер...
На душі — скарбниця щастя, я з кохання наче цар.
Це все ти мені даруєш, це од тебе щедрий дар!
Хай твій образ, милий, гарний, не стирається з очей:
Там йому затишне місце, неприступне для людей.